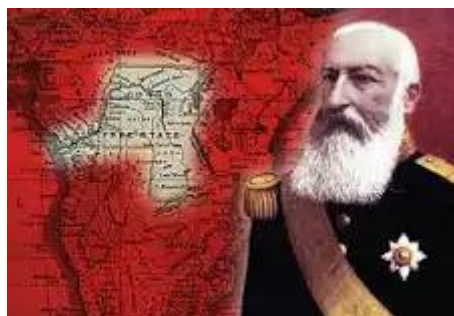


IK HOOR DE STILTE, ZEKER WETEN!



Uitkijken naar een bepaalde datum bestaat al zolang er data bestaan. Keuze genoeg uit de 365 dagen, 52 weken en 12 maanden. Persoonlijk heb ik er drie, met name 1 april (de start van mijn sportseizoen), de 24^{ste} van iedere maand (dan wordt mijn pensioen gestort) en 1 juli (want van dan af kan ik voor een maand de stilte horen)!

Mijn hoop bakstenen staat in een rustige zijstraat van de dorpskern en voelde de eerste mortel met veel zavel in 1937.



Op het straatnaambordje staat de nu niet zo sympathieke naam 'Koning Leopold II-laan'. Zwarte piet is hier nooit geweest, hoho.

Anno 2024 spreekt men over niets anders dan renoveren volgens regels en normen die niet meer te halen zijn voor de hard werkende jonge en minder jonge mens. Dus wie door omstandigheden beslist van zijn huis in de Leo-laan te verkopen, heeft twee kansen om niet te moeten bijleggen. Ofwel stevig investeren in renovatie en dan verkopen of het voor een aalmoes verkopen aan een kapitaalkrachtige groep met een multiculturele stielmannenbestand van de Noord-, Zuidpool en die andere Pool. Zonder

enige voorkennis word ik op een morgen om zeven uur plots uit mijn bed gelicht door het lawaai van camions en camionetten en dit voor een paar maanden. Gedaan met naar de vinkjes te luisteren of een dutje doen in de tuinstoel. Betonmolens, boorhamers, slijpschijven... duwen u beetje bij beetje naar binnen. Maar ergens ben ik ook blij dat ik daar niet meer zelf moet staan. Niets mis mee, er moet gewerkt worden om ons pensioen te betalen maar 'op rust zijn' kan men niet woordelijk nemen want we leven in een wereld van lawaai door de mechanisatie en streven naar steeds meer en sneller. Zo is het en zal het altijd blijven!



Dat is één van de redenen waarom ik snak naar 1 juli want dan begint de schoolvakantie en ben ik voor twee maanden verlost van lege blikjes of wafelverpakkingen in mijn voortuin. Ook mijn gazet zit in mijn bus en niet vijf huizen verder... treindeugnieten van Gent... maar geen familie hé.



De tweede week stijgt mijn tevredenheidscurve want gedaan met de camions en machines. Beetje bij beetje lopen de renovatiewerven in de straat leeg. De arbeiders gaan met verlof of - beter gezegd - op reis naar huis. Ik hoor mijn vinken zingen en mijn vrouw zeggen: "Wanneer gade gij n'en keer beginnen?" Als het niet regent, is buiten zitten zalig. De stilte is te horen!



Mijn linkse buren Magda en Danny - kinderloos ten gevolge van hun voornamen - zijn net met pensioen en al vijfendertig jaar hevige 'Zwarte Woud-fans'. De week voor hun vertrek hoor ik de hele dag Duitse slaggers, zie ik zijn 'lederhosen' en haar 'dinrdl' op de wasdraad hangen. Dus ben ik zeker dat ze voor drie weken riebebedebie zullen zijn. Zijn grijze stekelkop wordt in krullekes gelegd want ze noemen hem daar 'Der Jean-Marie'. Niet als look-alike maar zijn Duits is dat meer dan ooit, hoho.

Rechts woont een koppel dat de stad Gent ontvlucht is of beter gezegd de stad naast mij gebracht heeft want er gaat geen week voorbij of er wordt gebarbecued of gefeest. In de twee jaar dat zij er wonen ken ik al een goed mondje 'plat Gents' en woorden die niet kunnen dienen in een gewoon gesprek zonder dat er 'boel' ontstaat.



Eén voordeel; het zijn 'groenen' denk ik want ze laten het gras maar groeien en de rest ook. Geen grasmachines of heggenscharen.

De week voor de Gentse Feesten is het stil tehuizen 'les Gantois'. Ze moeten rusten en sparen.



De week van de 21^{ste} is het nog stiller want van 17 tot 4 uur in de ochtend hangen ze rond op HUN feest. Voor de rest liggen ze thuis in hun bed met een fles water, een doos Dafalgan en een kater... 10 dagen lang, holé.

De derde week 'niemand thuis' want ze moeten weer rusten en sparen, hoho.

Goede buren, ik hoor de rust van links en rechts! Recht over de deur wonen Wim en Roos. Hij werkt bij 'de Volvo' en zij in het rusthuis. Ze hebben twee puberende zonen en twee dochters; goed geboerd en de rest ook. In het weekend komt het lawaai van daar wanneer ze allemaal thuis zijn. Twee kansen: ze maken ruzie dat het klettert of er ontstaat een festival tot laat in de nacht. Altijd ambiance.

Maar op 1 juli zijn ze allemaal 'den hof af'. Ze hebben aan de zee een stacaravan, halleluja! Alleen de wind komt van daar, een stille wind!

Hun buren zijn twee pezewevers, zoals ik ,zegt mijn vrouw soms? Zij kuist de kerk, hij zit de hele dag in zijn lochting en het enige geluid vanuit die richting is vinkenzang. Mooier en sneller dan deze op mijn hof. Zij gaan net als wij niet op reis. Want er moet gezorgd worden voor de vogelkes die ons gedurende vier maanden regelmatig een uur rust bezorgen tussen al dat dagelijks lawaai. Op de duur horen wij dat niet meer of zijn we zo afgestompt.

Daarom ben ik ervan overtuigd dat ik de stilte kan horen.



Gisteren stond een koerierdienst aan mijn deur met een grote grasmachine voor de Gentse burens die op de Gentse feesten zaten.

Ik heb gezegd dat ze gingen verhuizen naar Dubai en er daar geen gras is om af te rijden...

hij heeft ze terug meegenomen, niets zeggen hé!



Lucien van Gent